

**בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאורחים שיחיו
בעת ביקורו בסוכה
ליל א' דחג הסוכות ה'תשמ"ט.**

בלתי מוגה

א. פותחין בברכה¹, ובזה גופא — ברכה משולשת, כמוזכר לעיל² מ"ש בילקוט שמעוני³ "שלש שמחות כתיב בחג", שלכן צ"ל גם הפתיחה בברכה שלש פעמים: "גוט יום טוב, גוט יום טוב, גוט יום טוב".

ומכיון ש"בתלת זימני הוי חזקה"⁴ — ה"ו פועל תוקף וחוזק בענין השמחה, במשך כל שבעת ימי הסוכות, עד לשמע"צ ושמח"ת, שאז השמחה היא ביתר שאר וביתר עז, ולא עוד אלא שנמשך ופועל על כל השנה כולה, ועד לתכלית השלימות שבשמחה — לעתיד לבוא.

וענין זה (שלימות השמחה דלעת"ל) שייך במיוחד לשנה זו — להיותה שנת העיבור, שנקראת "שנה תמימה"⁵:

ענינה של שנת העיבור, שנה תמימה — שבה נשלם החסרון בשנת הלבנה לגבי שנת החמה, ולא עוד אלא שניתוסף בשנת הלבנה יותר משנת החמה, ע"ד הענין ד"נקבה תסובב גבר"⁶.

ובזה מרומז מעלתן של ישראל (שדומין ללבנה) בתכלית השלימות לעתיד לבוא — שיהיו במעמד ומצב נעלה יותר מאשר בזמן הבית, בית שני וגם בית ראשון, ובאופן נעלה יותר אפילו לגבי זמנו של משה רבינו, מתן תורה, כמבואר בתניא⁷ בנוגע לשלימות דלעתיד לבוא, ש"כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה", היינו, שהעילוי דמתן תורה אינו אלא "מעין" השלימות דלעתיד לבוא (נוסף לכך שלעתיד לבוא תהי' שלימות זו באופן נצחי, ולא עוד אלא שמוסיף והולך).

ב. ובכל זה ניתוסף עילוי מיוחד בקשר ובשייכות לאורחים:

מהענינים העיקריים בחג הסוכות — הו"ע ה"אושפיזין" (אורחים), הן האושפיזין שבזהר⁸: אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רבינו, אהרן הכהן, יוסף הצדיק ודוד מלכא משיחא, והן האושפיזין החסידיים⁹: הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש ואדמו"ר מהורש"ב.

— כמדובר כמ"פ שה"אושפיזין" שבזהר וה"אושפיזין" החסידיים

(1) ראה בהנסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 641 בהערה.	הל' שמיטה ויובל פי"ב ה"ה.
(2) בשיחה בביהכנ"ס בתחלתה.	(6) ירמי' לא, כא.
(3) אמור רמז תרנד (בתחלתו).	(7) פל"ו (מו, א).
(4) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.	(8) ח"ג קג, ב ואילך. ועוד.
(5) בהר כה, ל. ערכין לא, א — במשנה. רמב"ם	(9) שיחת ליל א' דחגה"ס תרצ"ו. תש"ג. ועוד.

ענינם אחד הוא, ולהעיר, שאחדותם מתבטאת גם בנוגע לסעודה בסוכה, שאחד מברך לכולם¹⁰ —

ו"מאסף לכל המחנות"¹¹ — כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שקשור עם שמע"צ, כנגד יוסף¹² (שמו הראשון דכ"ק מו"ח אדמו"ר), שבו נעשית הקליטה הפנימית דכל עניני חג הסוכות.

ומובן, שענינם של ה"אושפיזין" הוא בהדגשה יתירה כשנמצאים בסוכה של אורחים (שבה עורכים סעודת יו"ט כו'), שהרי הפירוש ד"אושפיזין" הוא "אורחים" — "אורחים" כאלו שמלמדים ומורים את הדרך ל"בעלי-בתים" שמתנהגים ע"פ הוראתם.

ג. ויש להוסיף בזה:

מכיון שענינם של ה"אושפיזין" שייך במיוחד להכנסת אורחים, הרי כשם שהכנסת אורחים כפשוטה שייכת לכאו"א מישראל, האנשים הנשים והטף, כן הוא גם בנוגע ל"אושפיזין", ששייכים לכאו"א מישראל ממש. והחידוש בזה — שהרי ה"אושפיזין" הם נשמותיהם של הצדיקים, ואעפ"כ, כל הרוצה יכול להתקשר עמהם ופועלים עליו כו'.

וכאמור, כל זה הוא בהדגשה יתירה בסוכה של אורחים, שבה עורכים סעודת יו"ט, ביחד עם ה"אושפיזין", ולא עוד, אלא שה"אושפיזין" באים ונמצאים כבר בעת ההכנות לסעודה, כשם שהאורחים כפשוטם נמצאים שם באותה שעה.

ד. ויה"ר שנוכח לראות את האושפיזין כפי שהם נשמות בגופים — כשיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר"¹³, והאושפיזין — אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד; הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב, וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו — בראשם, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

והעיקר — שיהי' תיכף ומיד ממש, ביום הראשון דחג הסוכות, כמוזכר לעיל¹⁴, ע"ד השייכות דחג הסוכות לגאולה העתידה בהפטרה דיום א' דחג הסוכות, ועוד לפני אמירת ההפטרה — תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין"¹⁵, ובמילא, גם היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" יקויים תיכף ומיד ממש, כדאיתא בזהר¹⁶ שצדיקים ("ועמך כולם צדיקים"¹⁷) קמים לתחי' מיד. ואז — חוגגים שמחת בית השואבה בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש, בשמחה גדולה שלמעלה ממדידה והגבלה.

14) בהשיחה בביהכנ"ס בסופה.

15) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

16) ח"א קמ, א.

17) ישעי' כו, ט.

10) ראה ברכות רפ"ז.

11) ל' הכתוב — בהעלותך יו"ד, כה.

12) זח"א רח, רע"ב.

13) ישעי' כו, ט.